EL PUNT AVUI+
Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a **http://epa.cat/c/qdkyp6**

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Increïble

La consellera de Salut, Alba Vergés, no ho podia haver definit millor. "Increïble." Que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, el TSJC, estudiï obrir diligències a ella i al president Torra (arran de la petició d'una jutgessa de Martorell) perquè no van deixar obrir un hospital de campanya a Sant Andreu de la Barca és inaudit. "Ho trobo increïble", va dir ahir Vergés en ser interpel·lada per la Terribas a Catalunya Ràdio. La jutgessa i la fiscalia donen crèdit a la denúncia d'un particular que sosté que Vergés va denegar l'obertura d'aquest hospital provisional només perquè l'havien muntat la Guàrdia Civil i l'exèrcit. Ja se'n pot fer un tip d'explicar els motius, la consellera, que de moment l'empastifen. La primera autoritat sanitària a Catalunya diu que aquest hospital no era necessari perquè aquest tipus d'instal·lacions han de ser "annexes i vinculades" als hospitals, però de moment no serveix de res. Increïble i inaudit. Com ho és que el TSJC ordeni a Interior que sotmeti tots els agents a tests. Si no n'hi ha prous ni per al personal sanitari! Què faran ara? Denunciar-lo per desobediència, si no pot complir? En quin país viu l'aparell judicial? Que no ho veuen, el que està passant? O encara més, si les competències estan centralitzades, perquè van contra Torra i no contra el *ministro*? I perquè no s'ordena judicialment al ministre Marlaska que faci la prova a tots els guàrdies civils? És perquè no hi ha hagut cap denúncia per demanar-ho? Absurd. Potser que me'n vagi jo al jutjat i demani que requereixin judicialment el ministre Illa que ens facin a vostè i a mi el test aquest que no arriba mai, no? Illa, de fet, ja en té una, de denúncia, la del sindicat CSIF, que l'acusa de no haver previst la pandèmia i de no haver actuar prou diligentment. I Pedro Sánchez, també, la d'un col·lectiu d'advocats que l'acusa de prevaricació i homicidi imprudent per haver permès les manifestacions del 8-M quan ja s'intuïen els efectes del virus. I el president Ximo Puig també té una denuncia similar. Increïble, inaudit i insòlit. Vam judicialitzar la política i ara tots plegats judicialitzaran -encara més- la salut. Fantàstic.

> "Van judicialitzar la política i ara, al pas que anem, es judicialitzarà la salut

De reüll

Marta Monedero

Dies d'espera

El meu carrer és buit la major part del dia. Sense infants ni gent gran. Dies d'espera. Amb sensació que el temps s'ha aturat. El silenci a la ciutat és més silenci. Encara que aquesta setmana s'hagi reprès parcialment l'activitat laboral. Quanta gent ha d'anar a treballar fora de casa? Penso en aquella frase de Mark Twain, "hi ha tres classes de mentides: la mentida, la maleïda mentida i les estadístiques", que ens recorda Quim Torra a *El quadern suís*, un dietari ple de reflexions polítiques escrit just abans de ser president. Aquest relat, que està molt ben lligat, repassa la seva estada a la confederació alpina mentre treballava per a una companyia internacional d'assegurances. Un exiliat de luxe, que reviu l'exili català a Suïssa de la postguerra durant uns anys grisos.

> Vivim junts gràcies a les tecnologies, però separats per la distància física

Potser aquest mesos de confinament ens converteixen en exiliats interiors? No ens podem queixar quan sabem que la pandèmia ha fet que milers de persones hagin perdut la vida. Molts de nosaltres encara som a casa i podem establir prioritats amb la nevera plena mentre vivim en una mena de *living apart together*, com aquelles parelles que estan juntes però cadascun a casa seva. Ens passem un part del dia connectats a través del mòbil i l'ordinador. Trucades, videoconferències i xats omplen la nova rutina. Tapem el silenci exterior amb les paraules properes tot desitjant que els carrers tornin a estar plens de nens i nenes, d'avis i d'àvies.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR

Francina Alsina

Equitat infantil

La Plataforma d'Infància de Catalunya de la Taula del Tercer Sector (Pincat) reclama un compromís ferm de les administracions amb tots els infants i adolescents, de cara a planificar el desconfinament pensant en el seu benestar físic i emocional i a no deixar ningú enrere.

EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Mariano Rajoy

Pèssim exemple

Es podrà estar més o menys d'acord amb la prohibició de sortir de casa per fer exercici en solitari, però no s'entén que l'expresident del govern la trenqui cada dia i doni aquest mal exemple, quan s'està reclamant a tots els ciutadans que la compleixin pel bé de la salut pública.

POETA I TRADUCTOR

Melcion Mateu

Una traducció valuosa

Autoretrat en un mirall convex, del poeta nord-americà John Ashbery, és un monument de la poesia i està considerat un dels llibres americans de poesia més importants de la segona meitat del segle XX. Ara ens arriba en català, gràcies a la traducció del poeta Melcion Mateu.

EDITORIAL

La renda mínima d'Iglesias

La confusió generada al voltant de la pròxima entrada en vigor de la renda mínima vital revela una nova fricció entre les dues ànimes del govern de coalició del PSOE i Podem a l'Estat espanyol. La formació de Pablo Iglesias apadrina la creació d'aquesta prestació en el pacte de govern i la crisi del coronavirus li ha donat un argument per accelerar el projecte i anotar-se un èxit en el marc d'una crisi gestionada per Pedro Sánchez i quatre ministres del PSOE. Però el ministre de Seguretat Social –també socialista– no té el mateix interès en aquesta acceleració, i l'estudi de l'aplicació del projecte i el seu cost final són la seva coartada per alentir-lo, de manera que els últims dies la presentació de la mesura i la seva possible entrada en vigor el mes de maig han estat anunciades, desmentides i malgrat tot celebrades pel mateix vicepresident Iglesias a títol personal a les xarxes i la televisió.

No és el primer episodi ni sembla que hagi de ser l'últim d'aquesta relació divergent entre els dos partits que formen el govern espanyol. El mes passat el ministre de Justícia ja va frenar i esmenar públicament la llei de llibertat sexual o del "només sí és sí", projecte estel·lar de la ministra d'Igualtat, Irene Montero. I fa uns dies el portaveu de Podem al Congrés, Jaume Asens, va obrir una escletxa pública en l'estratègia del govern espanyol d'aixecar el confinament estricte aquesta setmana. La discrepància i el debat intern són inherents als governs de coalició i fins i tot poden ser enriquidors per a l'acció de govern, però ventilar en públic les diferències de manera reiterada i, a vegades, amb un to gens amable no només no beneficia l'acció del govern, sinó que mina la seva credibilitat, posa en dubte la seva cohesió i transmet una imatge d'inestabilitat.